

På nogle punkter har vi også en ganske god åbenhed. Der er jo adgang til alle papirer, der udleveres i Europaudvalget. Presse og borgere har derfor mulighed for at reagere på det, der drøftes i udvalget, og i virkeligheden rejses der også mange emner til debat i offentligheden. Så uanset at møderne i Europaudvalget er lukkede og også referaterne, så er der langt hen ad vejen en åben offentlighed om det, der foregår i Europaudvalget. Så helt sort er det ikke, men det betyder selvfølgelig ikke, at det ikke kan gøres bedre, og det mener vi at det kan.

Derfor har vi sympati for det forslag, der er fremsat. Vi mener, at det er principielt forkert, at offentligheden ikke konsekvent har adgang til at se, hvad der er besluttet, og hvordan partierne i den forbindelse har forholdt sig til sagerne. Det er her, vi tager nogle vigtige afgørelser, og derfor bør man også principielt vide, hvordan partierne har forholdt sig til sagerne.

Det er klart – og det er et hensyn, som vi skal tage, og det var også det, udenrigsministeren var inde på – at det, der kan afholde os fra en fuld automatisk offentlighed, er, at regeringen i Europaudvalget får et forhandlingsmandat. Og det er ikke altid fornuftigt at offentliggøre ens forhandlingsposition over for de andre, hvis forhandlingsmandatet indeholder nogle strategiske overvejelser.

Det kan også betyde, som nogle har sagt, at da er der nogle oplysninger, vi ikke får, men jeg synes også godt, vi kan vurdere konkret, hvad det er, der forgår i Europaudvalget, for i mange tilfælde er det jo ikke det, der præger Europaudvalget, altså strategiske overvejelser og oplysning om forhandlingspositioner fra de andre lande. Meget ofte er det en ganske konkret stillingtagen fra dansk side og som regel også noget, som ministeren selv efterfølgende ganske naturligt går ud og fortæller offentligheden. Det er det, der i mange tilfælde er situationen i Europaudvalget.

Og hvis det er virkeligheden, og hvis det i virkeligheden i de færreste tilfælde er nødvendigt at holde dørene lukkede, så kunne man jo godt vende det om og sige, at så havde man måske det modsatte udgangspunkt, nemlig at referater og døre var åbne, og at man så lukkede, når det var nødvendigt. Den overvejelse synes vi godt kunne være vigtig at gøre sig, så vi faktisk mere nøgternt prøvede at se på nødvendigheden af lukkede døre. Kunne vi i praksis ikke godt åbne op, således at vi kunne få en større åbenhed om debatten, og således, at de

steder, hvor vi faktisk tager nogle vigtige politiske beslutninger, også konsekvent bliver åbne for offentligheden og ikke er afhængige af, hvem der nu står uden for døren, og hvorledes pressen nu interesserer sig for sagerne efterfølgende?

Derfor vil vi godt drøfte videre i Europaudvalget, om vi har mulighed for, under de hensyn jeg har nævnt, at kunne åbne Europaudvalgets døre mere for offentligheden, således at det bliver mere klart, hvad det er, der foregår i den sammenhæng.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo rigtigt, som hr. Claus Larsen-Jensen sagde i sin ordførertale, at det jo ikke er første gang, vi diskuterer det her emne, men det er dog første gang, vi diskuterer det emne i forhold til et så lidt ambitiøst forslag som det, vi har på bordet her. Altså mage til lille skridt skal man da lede længe efter: at man 4 uger efter, at man har holdt europaudvalgsmøder, gør referater offentligt tilgængelige i de sager, hvor der ikke kræves fortrolighed. Det er egentlig utroligt, at man som udgangspunkt kan være imod det. Det fatter jeg simpelt hen ikke.

Udgangspunktet i Folketingets arbejde og i forhold til de materialer, vi har, herunder naturligtvis også referater, bør jo være, at der er offentlighed om tingene, at offentligheden kan få indsigt i, hvad vi går og foretager os. Undtagelsen skal så være, at dér, hvor det er helt nødvendigt i forhold til Danmarks forhandlingsposition, kan man undtage fra den åbenhed, fra den offentlighed. Sådan bør det være, og sådan synes jeg egentlig, at vi alle sammen burde have det herinde. Jeg tror, det er noget gammeldags noget. Det er bare, fordi man altid har gjort sådan i Europaudvalget og også i Markedsudvalget i sin tid, og så fortsætter man på den måde.

Jeg synes, vi skal tage det her beslutningsforslag som udgangspunkt for en grundlæggende debat om åbenhed og lukkethed i Europaudvalget. I den forbindelse skal der ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti ønsker åbne døre også i Europaudvalget, som undtagelsesvis kan lukkes, når regeringen beder om det af hensyn til Danmarks forhandlingsposition.

Jeg har siddet i Europaudvalget nu siden september 1994, og jeg prøvede også som forberedelse til det her forslag at kigge på mange af de referater, vi har om, hvad der er sket. Jeg kan på de steder, hvor der er noget ømt, hvor